

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף
עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]
מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

מסכת שבועות

כללים לשימוש

[] = מקור או טעם הדבר
() = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאורייתא = מדאורייתא
לרש"י = שיטת רש"י כשתוס' חולקין - עי' בספר סיכומי גפ"ת את שיטת תוס' (וגם לעיקרי החידושים שבתוס')

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיה.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך
נא להעיר הערות

©

כל הזכויות שמורות
תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36
פעיה"ק ירושלים תובב"א
טל: 02(571-2016)

מסכת שבועות

פ"א שבועות שתיים

גמ' ב. - ו': [ז: - י., יג: - יד.]

טומאת מקדש וקדשיו: ידיעה בתחלה ובסוף - קרבן עולה ויורד בתחלה ולא בסוף - שעיר לה' בפנים ויו"כ תולה, ועל מזיד מכפר [מטומאות בני"י - דוקא שחייבין עולה ויורד, ר"ש - וכפר על הקדש מטומאות, מפשעיהם לכל חטאתם - שאינם בני קרבן]

לא בתחלה ויש בסוף - שעיר בחוץ (מוסף יו"כ) ויו"כ מכפר [מלבד חטאת הכפורים]
לא בתחלה ולא בסוף - שעיר רגלים [שעיר - כר"ח, במועדיכם - הוקשו זל"ז],
ולר"י אף ר"ח [חטאת לה' - רק ה' מכיר] (ור"ש חולק [עון עון מציץ - טומאת בשר])
ר"ש - שעיר ר"ח מכפר על טהור שאכל קודש טמא
ר"ש בן יהודה - לר"ש רגלים מכפר ג"כ על טהור שאכל טמא, ושעיר מוסף יו"כ מכפר על (1) ידיעה
לא בתחלה אלא בסוף, (2) ולא בסוף, (3) שאכל טמא
ר"מ - כל שעירי מוספין מכפרין על שלשתן [במועדיכם - הוקשו זל"ז], ולר' ישמעאל ט. - על אין
בה ואין בה, אבל לאין בה ויש בה חייב קרבן יחיד
אף לר"ש מקריבין אפי' של ר"ח ביו"כ [טומאת מקדש וקדשיו], שניהם למזבח החיצון
כפרת טומאת מקדש וקדשיו לכהנים - בפר כה"ג (מזיד, בתחלה ולא בסוף, לא בתחלה ויש בסוף)
[שעיר החטאת אשר לעם ופרו של אהרן הותר מכללו אצל ביתו, "בית אהרן"]
שאר עבירות לכהנים - ר"י - שעיר המשתלח [יכפר - הושוו כולן לכפרה א']
ר"ש - וידוי של פר כה"ג [היקש לפנים - לא לכהנים]
אין מלקות: לר' יוחנן ור' יעקב על אין בו מעשה, לר"ל - התראת ספק, לר"י ניתק לעשה, על אזהרה
מיתת ב"ד (ור' ישמעאל חולק)

משנתנו דחייב קרבן על אכלתי ולא אכלתי כר"ע [ריבוי מיעוט ריבוי]
דלא כר' ישמעאל ורבי [כלל פרט וכלל - כעין הפרט - להבא]

משנתנו דחייב קרבן על העלם מקדש כרבי [ונעלם יתירא],
ור"ע חולק [לרש"י - ונעלם והוא טמא - דוקא העלם טומאה]

רבי - רק צריך ידיעת רבו מתחלה [ונעלם מכלל שידע] (רש"י - שלמד שהנוגע נטמא, וידע שנגע, אבל לא שם
לב שנטמא)

לתנא דמשנה אבות ותולדות דמראות נגעים בלבד מצטרפים - כשלג (בהרת) עם כסיד ההיכל, כצמר
לבן (שאת) עם כקרום ביצה
לר"ע כסדר מעלותם - שלג - צמר - סיד - קרום: שלג מצטרף רק עם צמר [ת"כ - והיה - בהרת מצטרף
עם שאת], צמר סיד וקרום מצטרפין [קרום "ספחת" דשאת (לרש"י - סיד וקרום שניהם תולדה
דשאת)]

רש"י ד: - ה:

ידיעה לבסוף - רבי - ונעלם, והוא ידע; לר"ע - לרש"י - א"צ פסוק

כלל פרט וכלל - פרט הוי פירוש ודן אתה להוסיף על הדומה לפרט ע"י הכלל השני,
ריבוי מיעוט וריבוי - ריבוי שני אפי' שלא כעין הפרט ורק מיעוט לדבר א'

למטה מקרום הוי בוהק וטהור

גמ' ז. - יב:

עולה ויורד על טומאת קודש ומקדש [דומיא דאזהרה ועונש; קודש - רבי - ג"ש בהמה טמאה, מקדש -
ג"ש טומאתו מפרה אדומה]

מותר תמידין וקטרת נפדין תמימים - לב ב"ד מתנה שאם א"צ יהו לדמיהן (רש"י - לדמי מותר תרומה),
לר"ש לקיץ המזבח [לית לי' לב ב"ד מתנה] (רש"י - כפרתן דומין - דז"ז עולה)

אין לינה לקטרת אלא כשנתנה לכף [צורתה בכל השנה (לרש"י - אין מראיתה משתנה (ובכף מדרבנן))]

רבא - הקדיש זכר לדמי עולה - חל קדושת הגוף, לדמי נסכים - רק קדושת דמים

אין לב ב"ד מתנה על שעיר הפנימי שנאבד [לא שכית] ולר"י ימות ולר"א יסתאב

פרה אדומה - נשחטה שלא במקומה או מתה - נפדה לעורה,

מצא נאה הימנה תפדה תמימה [אידי דיקר לב ב"ד מתנה]

נשחטה ע"ג מערכתה בהכשר - לברייתא אין פדייה, לר"ש פודין

לר"ש חטאות ציבור שלא הוצטרכו, חטאות ציבור (אף פנימי) שנאבדו ונתכפרו באחר, אשם שנתכפר באחר -

מדאור' לקיץ המזבח ומדרבנן ירעו ודמיו לקיץ המזבח [אטו לפני כפרה]

אין מקיצין בעולת עוף [אינו בציבור (לרש"י - והקרב מן התורים את קרבנו)], לרבא מקיצין

רש"י ז.

לרש"י - כלל פרט וכלל - מוסיף על הפרט דברים אחרים, אבל כלל ופרט המרוחקין ללמד על הכלל כולו - בא לגלות על הפרט ולא להוסיף ודברים רבים למידין

גמ' יג. - יד.

לרבי יו"כ עם ובלי תשובה מכפר על כל עבירות [יום כיפורים הוא - מ"מ] חוץ מכרת דיומא לרבא [אך חלק], וחוז' מפורק עול, מגלה פנים בתורה, מפיר ברית דבעו תשובה [הכרת תכרת - אף לאחר יו"כ בזמן ש-עונה בה]; לרבנן ג' הללו בעי מיתה ותשובה

שעיר המשתלח מכפר על עשה בעומד במרדו לרבי דא"צ תשובה

כרת דיו"כ לרבי - עבד בלילה ומת, אכל וחנקיה, אכל סמוך לשקיעה

לר"ש - כהנים מתכפרין בב' וידוין של פר כה"ג - חד לאין בה ויש בה, וחד לשאר עבירות, ובדם הפר ליש בה ואין בה

לר"י - חד וידוי שיעשה הכה"ג זכאי ויבא זכאי ויכפר בוידוי שני על הכהנים לאין בה ויש בה, ודם הפר לכהנים ליש בה ואין בה

רש"י יג. - יג:

לרש"י - לרבנן דרבי שאר עבירות בלא תשובה יו"כ ומיתה ממרקת

מקרא קודש דיו"כ - לרש"י - קיבלו בברכותיו מקדש ישראל ויוה"כ

רק יממא דיו"כ מכפר [כי ביום הזה יכפר]; רגע א' מהיום מכפר

וכפר את וכו' המזבח - לרש"י - אם הקטיר קטרת בטומאה ובשהייה